

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
18 юни 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 211/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 211/02 Дело C-233/16: Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya (Преюдициално запитване — Регионален налог върху големите търговски обекти — Свобода на установяване — Опазване на околната среда и териториално устройство — Държавни помощи — Селективна мярка — Писмо на Комисията, уведомяващо за прекратяване на преписката по оплакване — Съществуваща помощ) 2

2018/C 211/03 Съединени дела C-234/16 и C-235/16: Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16) (Преюдициално запитване — Регионален налог върху големите търговски обекти — Свобода на установяване — Опазване на околната среда и териториално устройство — Държавни помощи — Селективна мярка) 3

2018/C 211/04	Съединени дела C-236/16 и C-237/16: Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón (Преюдициално запитване — Регионален налог върху големите търговски обекти — Свобода на установяване — Опазване на околната среда и териториално устройство — Държавни помощи — Селективна мярка)	4
2018/C 211/05	Дело C-353/16: Решение на Съда (голям състав) от 24 април 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединено кралство) — MP/Secretary of State for the Home Department (Преюдициално запитване — Политика относно убежището — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 4 — Директива 2004/83/СЕ — Член 2, буква д) — Условия, при които може да се търси субсидиарната закрила — Член 15, буква б) — Опасност от тежко увреждане на психичното здраве на молителя при изпращане обратно в страната му на произход — Лице, което е било подложено на изтезания в страната му на произход)	4
2018/C 211/06	Дело C-34/17: Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от High Court (Ирландия) — Ирландия) — Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners (Преюдициално запитване — Взаимна помощ при събиране на вземания — Директива 2010/24/ЕС — Член 14 — Право на ефективни правни средства за защита — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Възможност за запитания орган да откаже помощта за събиране на вземане с мотива, че задължението не е надлежно съобщено)	5
2018/C 211/07	Дело C-81/17: Решение на Съда (девети състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Suceava — Румъния) — Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Право на възстановяване на ДДС — Сделки, попадащи в период, който вече е бил предмет на приключила данъчна ревизия — Национална правна уредба — Възможност за данъчнозадълженото лице да внесе корекции в данъчните декларации, които вече са били предмет на данъчна ревизия — Изключване — Принцип на ефективност — Данъчен неутралитет — Правна сигурност)	6
2018/C 211/08	Съединени дела C-91/17 Р и C-92/17 Р: Решение на Съда (девети състав) от 26 април 2018 г. — Cellnex Telecom SA, по-рано Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Европейска комисия, SES Astra (Обжалване — Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Автономна област Кастилия Ла Манча) — Субсидия в полза на операторите на платформи за цифрова наземна телевизия — Решение, с което мерките за помощи се обявяват отчасти за несъвместими с вътрешния пазар — Понятие „държавна помощ“ — Предимство — Услуга от общ икономически интерес — Определяне — Свобода на преценка на държавите членки)	6
2018/C 211/09	Дело C-97/17: Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2018 г. — Европейска комисия/Република България (Неизпълнение на задължения от държава членка — Опазване на природата — Директива 2009/147/ЕО — Опазване на дивите птици — Специална защитена зона (СЗЗ) — Класифициране като СЗЗ на най-подходящите по брой и площ територии за опазването на видовете птици, посочени в приложение I към Директива 2009/147 — Орнитологично важни места (ОВМ) — ОВМ „Рила“ — Частично класифициране на ОВМ „Рила“ като СЗЗ)	7
2018/C 211/10	Дело C-66/18: Иск, предявен на 1 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Унгария	7
2018/C 211/11	Дело C-78/18: Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Унгария	8
2018/C 211/12	Дело C-139/18 Р: Жалба, подадена на 21 февруари 2018 г. от CJ срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 13 декември 2017 г. по дело T-602/16, CJ/Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC)	9
2018/C 211/13	Дело C-167/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Испания), постъпило на 2 март 2018 г. — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.	11
2018/C 211/14	Дело C-176/18: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 7 март 2018 г. — Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís	11

2018/C 211/15	Дело C-177/18: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Madrid (Испания), постъпило на 7 март 2018 г. — Almudena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid	12
2018/C 211/16	Дело C-186/18: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 9 март 2018 г. — José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas	13
2018/C 211/17	Дело C-193/18: Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия), постъпило на 19 март 2018 г. — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland	14
2018/C 211/18	Дело C-205/18: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 20 март 2018 г. — Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burdub, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea	15
2018/C 211/19	Дело C-233/18: Преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel (Белгия), постъпило на 29 март 2018 г. — Zubair Haqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers	16
2018/C 211/20	Дело C-242/18: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 5 април 2018 година — „УниКредит Лизинг“ ЕАД / Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София при Централно управление на НАП	16
2018/C 211/21	Дело C-254/18: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 12 април 2018 г. — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics	17
2018/C 211/22	Дело C-270/18: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 19 април 2018 г. — UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics	18
Общ съд		
2018/C 211/23	Дело T-47/16: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Sigma Orionis/REA (Арбитражна клауза — Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Спиране на плащанията по договор за отпускане на безвъзмездни средства в резултат от финансов одит — Искане за заплащане на дължимите от REA суми във връзка с изпълнението на договор за отпускане на безвъзмездни средства)	19
2018/C 211/24	Дело T-48/16: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Sigma Orionis/Комисия (Клауза за подсъдност — Седма рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007 — 2013 г.) и рамковата програма за изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Спиране на плащанията и прекратяване на договорите за субсидиране след финансов одит — Искане за плащане на сумите, дължими от Комисията при изпълнението на договорите за субсидиране — Извъндоговорна отговорност)	19
2018/C 211/25	Дело T-168/16: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Grizzly Tools/Комисия (Защита на здравето и безопасността на потребителите и работниците — Директива 2006/42/ЕО — Предпазна клауза — Национална мярка за забрана на пускането на пазара на машина за миене под налягане — Съществени изисквания по отношение на безопасността и здравето — Решение на Комисията, с което мярката е обявена за основателна — Задължение за мотивиране — Равно третиране)	20
2018/C 211/26	Дело T-428/17: Решение на Общия съд от 2 май 2018 г. — Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ALPINEWELTEN Die Bergführer“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	21
2018/C 211/27	Дело T-429/17: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Laboratoires Majorelle/EUIPO — Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „LABORATOIRES MAJORELLE“ — Поранна словна марка на Европейския съюз „MAJORELLE“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — По-ранни марки — Разделяне на заявката за марка — Член 44, параграф 6 от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 50, параграф 6 от Регламент 2017/1001]	21

2018/C 211/28	Дело T-195/18: Жалба, подадена на 16 март 2018 г. — Talanton/Комисия	22
2018/C 211/29	Дело T-200/18: Иск, предявен на 20 март 2018 г. — Fersher Developments и Lisin/Комисия и ЕЦБ	23
2018/C 211/30	Дело T-208/18: Иск, предявен на 23 март 2018 г. — Nessim Daoud и др./Съвет и др.	23
2018/C 211/31	Дело T-214/18: Жалба, подадена на 27 март 2018 г. — Briois/Парламент	24
2018/C 211/32	Дело T-215/18: Жалба, подадена на 27 март 2018 г. — QV/ЕЦБ	25
2018/C 211/33	Дело T-216/18: Жалба, подадена на 28 март 2018 г. — Pozza/Парламент	26
2018/C 211/34	Дело T-217/18: Жалба, подадена на 28 март 2018 г. — DK/ЕСВД	27
2018/C 211/35	Дело T-254/18: Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия	28
2018/C 211/36	Дело T-676/17: Определение на Общия съд от 16 април 2018 г. — UN/Комисия	29

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 211/01)

Последна публикация

ОВ С 200, 11.6.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 190, 4.6.2018 г.

ОВ С 182, 28.5.2018 г.

ОВ С 166, 14.5.2018 г.

ОВ С 161, 7.5.2018 г.

ОВ С 152, 30.4.2018 г.

ОВ С 142, 23.4.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/ Generalitat de Catalunya

(Дело C-233/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регионален налог върху големите търговски обекти — Свобода на установяване — Опазване на околната среда и териториално устройство — Държавни помощи — Селективна мярка — Писмо на Колтисията, уведомяващо за прекратяване на преписката по оплакване — Съществуваща помощ)

(2018/C 211/02)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Ответник: Generalitat de Catalunya

Диспозитив

- 1) Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат налог, с който се облагат големите търговски обекти, като разглеждания в главното производство.
- 2) Не съставлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС налог като разглеждания в главното производство, с който се облагат големите търговски обекти в зависимост основно от тяхната търговска площ, доколкото освободени от облагане с него са обектите, чиято търговска площ е по-малка от 2 500 m². Подобен налог също не съставлява държавна помощ по смисъла на тази разпоредба, доколкото освободени от облагане с него са обектите, които извършват дейността си в сектора на градинарството, продажбата на автомобили, на строителни материали, на машини и на промишлено оборудване, и доколкото се ползват от намаляване с 60 % на облагаемата основа обектите, извършващи продажба на мебели, на санитарни материали, на дограпа, както и строителните магазини от типа „направи си сам“, при положение че тези обекти не нанасят толкова големи вреди на околната среда и на териториалното устройство като останалите, което запитващата юрисдикция следва да провери.

За сметка на това подобен налог съставлява държавна помощ по смисъла на същата разпоредба, доколкото от облагане с него са освободени колективните големи търговски обекти, чиято търговска площ е равна на или по-голяма от прага от 2 500 m².

- 3) При обстоятелства като описаните от запитващата юрисдикция държавните помощи, произтичащи от режима на налог като разглеждания в главното производство, не могат да съставляват съществуващи помощи по смисъла на член 1, буква б) от Регламент № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, чието съдържание е възпроизведено в член 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/ Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

(Съединени дела C-234/16 и C-235/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регионален налог върху големите търговски обекти — Свобода на установяване — Опазване на околната среда и териториално устройство — Държавни помощи — Селективна тярка)

(2018/C 211/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Ответници: Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

Диспозитив

- 1) Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат налог, с който се облагат големите търговски обекти като разглеждания в главните производства.
- 2) Не съставлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС налог като разглеждания в главните производства, с който се облагат големите дистрибутори в зависимост основно от тяхната търговска площ, доколкото освободени от облагане с него са обектите, чиято търговска площ е по-малка от 4 000 m². Подобен налог също не съставлява държавна помощ по смисъла на тази разпоредба, доколкото освободени от облагане с него са обектите, действащи в областта на градинарството, продажбата на автомобили, на строителни материали, на машини и на промишлено оборудване, и чиято търговска площ не надхвърля 10 000 m², при положение че те не нанасят толкова големи вреди на околната среда и на териториалното устройство като останалите, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/
Diputación General de Aragón

(Съединени дела C-236/16 и C-237/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регионален налог върху големите търговски обекти — Свобода на установяване — Опазване на околната среда и териториално устройство — Държавни помощи — Селективна мярка)

(2018/С 211/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Ответник: Diputación General de Aragón

Диспозитив

- 1) Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат налог, с който се облагат големите търговски обекти, като разглеждания в главните производства.
- 2) Не съставлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС налог като разглеждания в главните производства, с който се облагат големите дистрибутори в зависимост основно от тяхната търговска площ, доколкото освободени от облагане с него са тези от обектите, чиято търговска площ е по-малка от 500 m², и тези с търговска площ, по-голяма от този праг, но чиято основа за определяне на налога не надхвърля 2 000 m². Подобен налог също не съставлява държавна помощ по смисъла на тази разпоредба, доколкото освободени от облагане с него са обектите, чиято дейност е продажбата на машини, превозни средства, инструменти и промишлено оборудване, строителни материали и хигиенни продукти, дограма, продавани изключително на търговци, мебели за индивидуални, традиционни и специализирани обекти, превозни средства, както и градинските центрове и бензиностанциите, при положение че тези обекти не нанасят толкова големи вреди на околната среда и на териториалното устройство, като останалите, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 април 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединено кралство) — MP/Secretary of State for the Home Department

(Дело C-353/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Политика относно убежището — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 4 — Директива 2004/83/СЕ — Член 2, буква д) — Условия, при които може да се търси субсидиарната закрила — Член 15, буква б) — Опасност от тежко увреждане на психичното здраве на молителя при изпращане обратно в страната му на произход — Лице, което е било подложено на изтезания в страната му на произход)

(2018/С 211/05)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподател: МР

Отговорник: Secretary of State for the Home Department

Диспозитив

Член 2, буква д) и член 15, буква б) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, разглеждани в светлината на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че гражданинът на трета страна, който в миналото е бил подложен на изтезания от властите в страната си на произход и за когото вече не съществува опасност да бъде положен на изтезания в случай на изпращането му обратно в тази страна, но чието физическо и психично здравословно състояние в този случай биха могли да се влошат сериозно — с риск този гражданин на трета страна да се самоубие — поради травма, дължаща се на изтезанията, на които той е бил подложен, може да се ползва от статута на субсидиарна закрила, ако съществува реална опасност в посочената страна той да бъде умишлено лишен от грижи, подходящи за лечението на физическите или психичните усложнения вследствие на тези изтезания, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от High Court (Ирландия) — Ирландия) — Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners

(Дело C-34/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Взаимна помощ при събиране на вземания — Директива 2010/24/ЕС — Член 14 — Право на ефективни правни средства за защита — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Възможност за запитания орган да откаже помощта за събиране на вземане с мотива, че задължението не е надлежно съобщено)

(2018/C 211/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Висш съд, Ирландия)

Страни в главното производство

Ищец: Eamonn Donnellan

Отговорник: The Revenue Commissioners

Диспозитив

Член 14, параграфи 1 и 2 от Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска орган на държава членка да откаже да изпълни искане за събиране на вземане за задължение, свързано с илуцествена санкция, наложена в друга държава членка, като разглежданото в главното производство, с мотива, че решението, с което се налага тази санкция, не е надлежно съобщено на заинтересованото лице, преди искането за събиране на вземане да бъде отправено до посочения орган въз основа на тази директива.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 3.4.2017 г.

Решение на Съда (девети състав) от 26 април 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Suceava — Румъния) — Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Дело C-81/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Право на възстановяване на ДДС — Сделки, попадащи в период, който вече е бил предмет на приключила данъчна ревизия — Национална правна уредба — Възможност за данъчнозадълженото лице да внесе корекции в данъчните декларации, които вече са били предмет на данъчна ревизия — Изключване — Принцип на ефективност — Данъчен неутралитет — Правна сигурност)

(2018/C 211/07)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Suceava

Страни в главното производство

Жалбоподател: Zabrus Siret SRL

Ответник: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Диспозитив

Членове 167, 168, 179, 180 и 182 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., както и принципите на ефективност, на данъчен неутралитет и на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че те не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която, в отклонение от петгодишния давностен срок, установен от националното законодателство за внасяне на корекции в декларациите за ДДС, препятства при обстоятелства като разглежданите в главното производство данъчнозадълженото лице да внася такива корекции с цел да упражни правото си на приспадане единствено поради обстоятелството, че корекцията се отнася за период, който вече е бил предмет на данъчна ревизия.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Решение на Съда (девети състав) от 26 април 2018 г. — Cellnex Telecom SA, по-рано Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Европейска комисия, SES Astra

(Съединени дела C-91/17 Р и C-92/17 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова назелна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Автономна област Кастилия Ла Манча) — Субсидия в полза на операторите на платформи за цифрова назелна телевизия — Решение, с което мерките за помощи се обявяват отчасти за несъвместими с вътрешния пазар — Понятие „държавна помощ“ — Предиципство — Услуга от общ икономически интерес — Определяне — Свобода на преценка на държавите членки)

(2018/C 211/08)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Cellnex Telecom SA, по-рано Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA (представители: J. Buendía Sierra и A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: E. Gippini Fournier, B. Stromsky и P. Němečkov), SES Astra (представители: F. González Díaz и V. Romero Algarra, abogados)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Cellnex Telecom SA и Telecom Castilla-La Mancha SA да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2018 г. — Европейска комисия/Република България (Дело С-97/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Опазване на природата — Директива 2009/147/ЕО — Опазване на дивите птици — Специална защитена зона (СЗЗ) — Класифициране като СЗЗ на най-подходящите по брой и площ територии за опазването на видовете птици, посочени в приложение I към Директива 2009/147 — Орнитологично важни места (ОВМ) — ОВМ „Рила“ — Частично класифициране на ОВМ „Рила“ като СЗЗ)

(2018/С 211/09)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: П. Михайлова и С. Hermes)

Ответник: Република България (представители: Е. Петранова и Л. Захариева)

Диспозитив

- 1) Като не е обявила за специална защитена зона цялото орнитологично важно място, обхващащо Рила планина, Република България не е класифицирала най-подходящите по брой и площ територии за опазването на видове птици, посочени в приложение I към Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици, в резултат на което не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 1 от тази директива.
- 2) Осъжда Република България да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Иск, предявен на 1 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Унгария (Дело С-66/18)

(2018/С 211/10)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, L. Malferrari, B. De Meester и Talabér-Ritz K)

Ответник: Унгария

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда да обяви, че Унгария не е изпълнила задълженията си,

- произтичащи от член XVII от ГАТС [Генералното споразумение за търговията с услуги], като е наложила на чуждестранните висши учебни заведения, намиращи се извън ЕИП, сключването на международно споразумение като условие за предоставянето на образователни услуги, в съответствие с член 76, параграф 1, буква а) от изменения Закон ССIV от 2011 г.
- произтичащи от член 16 от Директива 2006/123/ЕО ⁽¹⁾, и при всички случаи, от членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС, както и от член XVII от ГАТС, като е наложила на чуждестранните висши учебни заведения да предлагат обучение по висше образование в страната си по произход в съответствие с член 76, параграф 1, буква б) от изменения Закон ССIV от 2011 г.
- произтичащи от член 13, член 14, параграф 3 и член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с горепосочените ограничения.
- да осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Правната основа за доставката на услуги за висше образование в Унгария е Закон ССIV от 2011 година относно националното висше образование, чийто член 76, параграф 1, буква а) гласи, че чуждестранно висше учебно заведение може да предоставя на територията на Унгария обучение, за което се издават дипломи, само ако унгарското правителство и правителството на държавата, където е седалището на чуждестранното учебно заведение, са сключили обвързващо международно споразумение относно принципното съгласие заведението да извършва дейност в Унгария, което споразумение в случая на федерална държава, се основава на предварително споразумение, сключено с централното правителство, когато то не е компетентно да сключва обвързващи международни споразумения.

Освен това член 76, параграф 1, буква б) от Закон ССIV от 2011 г. предвижда, че чуждестранните висши учебни заведения, които извършват дейност в Унгария, не само трябва да имат качеството на признати от държавата висши учебни заведения в страната по тяхното седалище, но и трябва действително да предлагат обучение по висше образование в съответната страна.

На 27 април 2017 г. Комисията започва срещу Унгария производство по установяване на неизпълнение във връзка с изменения Закон ССIV от 2011 г.

След като не приема за задоволителен отговора на Унгария, Комисията ѝ изпраща на 14 юли 2017 г. мотивирано становище, с което преминава към следващата фаза от производството по установяване на неизпълнение на задължения от държава членка.

Като не приема за задоволителен и отговора на мотивираното становище, Комисията решава да сезира с преписката Съда, който да обяви, че Унгария не е изпълнила задълженията си по член XVII от ГАТС, по член 16 от Директива 2006/123/ЕО, по членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС, и по член 13, член 14, параграф 3 и член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-78/18)

(2018/C 211/11)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, L. Malferrari и K. Talabér-Ritz)

Ответник: Унгария

Искания на ищеца

- Да се обяви, че в нарушение на задълженията си по член 63 ДФЕС и членове 7, 8 и 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз, дискриминационно, ненужно и необосновано Унгария е въвела ограничения относно чуждестранните дарения в полза на унгарски граждански организации с a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (Закон LXXVI от 2017 г. относно прозрачността на организациите, които получават финансова подкрепа от чужбина), чийто разпоредби налагат задължения за регистриране, деклариране и прозрачност на някои категории граждански организации — получаващи пряка или непряка чуждестранна финансова подкрепа, надхвърляща определен размер — и освен това въвеждат възможността за налагане на санкции на организациите, които не изпълняват тези задължения.
- да се осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Закон LXXVI от 2017 г. относно прозрачността на организациите, които получават финансова подкрепа от чужбина, налага нови задължения за регистриране, деклариране, прозрачност и оповестяване на някои категории граждански организации — тези, които получават пряко или непряко чуждестранна финансова подкрепа, надхвърляща определен размер — и освен това въвежда възможността за налагане на санкции на организациите, които не изпълняват тези задължения.

На 14 юли 2017 г. Комисията започва срещу Унгария производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка във връзка със Закон LXXVI от 2017 г.

Като счита дадения от Унгария отговор за незадоволителен, Комисията преминава към следващата фаза на производството и на 5 октомври 2017 г. изпраща на Унгария мотивирано становище.

Считайки за незадоволителен и отговора на мотивираното становище, Комисията решава да сезира с преписката Съда, който да обяви, че Унгария не е изпълнила задълженията си по член 63 ДФЕС и членове 7, 8 и 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 21 февруари 2018 г. от СЈ срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 13 декември 2017 г. по дело T-602/16, СЈ/Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC)

(Дело C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: СЈ (представител: V. Kolias, Δικηγόρος)

Друга страна в производството: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени изцяло решението на Общия съд от 13 декември 2017 г. по дело T-602/16 СЈ/ECDC (EU:T:2017:893),
- следователно, в случай че жалбата бъде обявена за основателна, да отмени спорния доклад за оценка от 21 септември 2015 г.,
- да осъди ECDC да заплати всички разноски по първоинстанционното производство и производството по обжалване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания:

1. В рамките на първото основание се изтъква, че Общият съд:

- е тълкувал неправилно член 3, параграф 1, разглеждан във връзка с член 3, параграф 3 от Регламент за изпълнение № 20 на ECDC, за да стигне до извода, че апелативният оценяващ не трябва да бъде председател на Управителния съвет в случаи като настоящия,
- е допуснал грешка при правната квалификация на фактите, когато е постановил, че при всички положения е било малко вероятно председателят на Управителния съвет да приеме решение в полза на жалбоподателя,
- е тълкувал неправилно довода, че подчинен на атестиращия не може да бъде апелативен оценяващ, тъй като му липсва необходимата независимост от атестиращия.

2. В рамките на второто основание се твърди, че Общият съд:

- е тълкувал неправилно член 7, параграф 1 и член 8, параграфи 3 и 4 от Регламент за изпълнение № 20 на ECDC, за да стигне до извода, че целите и показателите за изпълнение, определени за служителя през предходния период на оценяване, могат да не бъдат взети предвид от атестиращия,
- при условията на евентуалност, е допуснал грешка при правната квалификация на фактите, когато е приел, че целите и показателите за изпълнение са били надлежно разгледани от оценяващия.

3. В рамките на третото основание се твърди, че Общият съд:

- е тълкувал неправилно понятието „разговор“ по смисъла на член 8, параграф 9 от Регламента за изпълнение на ECDC,
- при условията на евентуалност, е допуснал грешка при правната квалификация на „разговора“ за оценяване като разговор, който може да се сведе, от страна на ECDC, до това заверяващият да изиска от служителя документ, който вече е на негово разположение, да отправи до служителя от мобилния си телефон въпроса „Кои аспекти от оценяването на работата считате за погрешни?“ и да не зададе никакви други въпроси след като служителят е отговорил по същество и е предложил да му предостави всякаква друга по-конкретна информация, която може да му е необходима.

4. В рамките на четвъртото основание се изтъква, че Общият съд:

- е тълкувал неправилно член 22а от Правилника за длъжностните лица, като е приел по същество, че когато служителят твърди, *in tempore non suspecto*, че е налице лошо финансово управление, предлага поне улика в тази връзка и тези твърдения са верни, агенцията основателно може да възложи оценяването на годишното представяне на посочения служител именно на лицата, за които се отнасят неговите твърдения,
- при условията на евентуалност, е допуснал грешка при правната квалификация на твърденията на жалбоподателя, като е приел, че те не са направени *in tempore non suspecto*, нито са верни или подкрепени с доказателства, и че визираните в твърденията служители все още са могли да оценят неутрално работата на жалбоподателя.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Испания), постъпило на 2 март 2018 г. — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

(Дело C-167/18)

(2018/C 211/13)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Страни в главното производство

Ищец на първа инстанция и въззивник на втора инстанция: Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote

Ответник на първа инстанция и въззивник на втора инстанция: Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Прилага ли се член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности ⁽¹⁾ в случаите, в които предприятие престава да предоставя услуги за възложител поради прекратяване на договора за услуги, чието изпълнение зависи основно от работната сила (почистване на помещения), а новият изпълнител на услугите поема съществена част от назначения за изпълнението им персонал, когато подобно встъпване в трудовите правоотношения е задължително по силата на колективния трудов договор в сектора на чистотата?
- 2) В съответствие ли е с общностната директива (тълкувана от Съда на ЕС) даденото от испанския Върховен съд (Tribunal Supremo) тълкуване, че в случаите на прехвърляне на персонал по силата на колективен трудов договор няма прехвърляне на предприятия, тъй като не е изпълнено изискването за доброволност и съответно, че в тези случаи Директивата не се прилага?
- 3) Може ли да се приеме, че когато става въпрос за предоставящи услуги предприятия и отрасловият колективен трудов договор изисква встъпването на новия работодател в трудовите правоотношения с персонала, става въпрос — в съответствие с разпоредбите на Директивата — за прехвърляне на персонал и следователно за прехвърляне на предприятия по смисъла на посочената директива?
- 4) В съответствие ли е с член 3 от Директивата член 14 от колективния трудов договор в сектора на почистването на сгради и помещения в провинция Лас Палмас, съгласно който в случаите на встъпване на нов работодател по силата на този колективен трудов договор работниците, чиито трудови правоотношения се прехвърлят, не запазват нито правата и задълженията, които са имали в предприятието прехвърлител, нито условията на труд, уговорени в колективен трудов договор?

⁽¹⁾ ОВ L 82, 2001 г., стр. 16

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 7 март 2018 г. — Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís

(Дело C-176/18)

(2018/C 211/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Касатор: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Отвeтник по касационната жалба: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Преюдициални въпроси

- 1) В случай че земеделски производител е закупил фиданки на растителен сорт от разсадник (обект на трето лице) и ги е засадил, преди предоставената за този сорт закрила да започне да действа, необходимо ли е, за да се признае правото за забрана на определени действия, предвидено в член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2100/94⁽¹⁾, по отношение на по-нататъшните действия на земеделския производител, а именно събиране на последващите реколти от дърветата, да са изпълнени условията по член 13, параграф 3 или напротив, трябва да се счита, че действията по събиране на реколтата са такива по производство или възпроизводство на сорта, при които се получава „събран материал“, и могат да бъдат забранени от титуляря на растителния сорт без да е необходимо да са изпълнени условията по параграф 3?
- 2) Съобразено ли е с член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 тълкуване, според което системата на каскадна защита е приложима срещу което и да е от посочените в параграф 2 действия по отношение на „събрания материал“, включително самото събиране на реколтата, или само срещу действията, извършени след производството на събрания материал, като например складирането му и търговията с него?
- 3) Необходимо ли е — при прилагане на системата за разпространение на каскадната защита, предвидена в член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94, по отношение на „събрания материал“ — за да е изпълнено първото условие, фиданките да са закупени, след като титулярят е получил закрилата на Общността за растителния сорт или би било достатъчно те да са закупени, докато титулярят се е ползвал от временна закрила, в периода между публикуването на заявката и момента, в който предоставената за растителния сорт закрила е започнала да действа?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3 том 15, стр. 197).

**Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Madrid (Испания),
постъпило на 7 март 2018 г. — Almudena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid**

(Дело C-177/18)

(2018/C 211/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Almudena Baldonado Martín

Отвeтник: Ayuntamiento de Madrid

Преюдициални въпроси

- 1) Правилно ли е клауза 4 от Рамковото споразумение да се тълкува в смисъл, че в обхвата на хипотезата, описана в посочената клауза, не попада положение като описаното в настоящото производство, в което срочно назначен държавен служител извършва същата работа като постоянно назначен държавен служител (постоянно назначен държавен служител, който не се ползва с правото на обезщетение, тъй като в приложимия към него правен режим не съществува пораждаща обезщетение хипотеза)?

- 2) Като се има предвид, че правото на равно третиране и недопускане на дискриминация са общ принцип на ЕС, конкретно уреден в директива, в членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС и в член 23 от Всеобщата декларация за правата на човека, и се считат за основни социални права по смисъла на членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, в съответствие ли е с Рамковото споразумение в приложението към Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ с цел постигането на неговите цели да се прави тълкуване в смисъл, че правото на обезщетение на срочно назначен държавен служител може да се постигне или посредством сравнение с работник по срочен трудов договор — доколкото неговото положение (на държавен служител или на работещ по трудов договор) зависи само от работодателя публичен орган — или посредством допустимото за първичното европейско право пряко вертикално прилагане?
- 3) В случай че е налице злоупотреба при срочното назначаване, насочено към удовлетворяването на постоянни нужди без наличието на обективна причина, като това назначаване не е свързано със спешна и неотложна нужда, която го обосновава, и в националното право не са налице ефективни санкции или ограничения, съвместимо ли е с преследваните от Директива 1999/70/ЕО цели — като средство за предотвратяване на злоупотребата и отстраняване на последиците от нарушението на правото на Съюза, в случай че работодателят не предостави постоянно назначение на работника — обезщетение, което съответства на обезщетението за незаконно уволнение, и представлява ли това обезщетение подходяща, пропорционална, ефективна и възпираща санкция?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 9 март 2018 г. — José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Дело C-186/18)

(2018/C 211/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: José Cánovas Pardo S.L.

Ответник: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 96 от Регламент (ЕО) № 2100/94 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че след като за растителния сорт е предоставена закрила на Общността, предвидените в членове 94 и 95 от Регламента искиове се погасяват по давност винаги с изтичането на тригодишния срок от момента, в който титулярят е узнал за действието и за самоличността на извършителя на нарушението, въпреки че нарушението продължава до момента на предявяването на иска?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: следва ли да се приеме, че съгласно член 96 от Регламент (ЕО) № 2100/94 давността се прилага само спрямо конкретните нарушения, извършени извън тригодишния срок, но не и спрямо тези, които са извършени в последните три години?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос: може ли искът за прекратяване на нарушение и искът за обезщетение за вреди да бъдат уважени само по отношение на извършените през последните три години нарушения?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197).

**Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия),
постъпило на 19 март 2018 г. — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland**

(Дело C-193/18)

(2018/C 211/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Google LLC

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли характеристиката „услуга [...], която се състои изцяло или главно в пренасянето на сигнали по електронни съобщителни мрежи“, посочена в член 2, буква в) от Рамкова директива 2002/21/ЕО ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че обхваща или може да обхваща и интернет базирана имейл услуга, която се предоставя чрез общо достъпното интернет пространство, но с предоставянето на тази услуга не се осигурява интернет достъп?
- а) Трябва ли тази характеристика по-специално да се тълкува в смисъл, че услугата по информационно технологично обработване, която доставчикът на такава имейл услуга доставя чрез своя имейл сървър, като разпределя IP адресите на участващите физически връзки към имейл и на базата на различни протоколи от семейството на интернет протоколите доставя, съответно обратно — получава имейли, разпаднали се на пакети данни в общодостъпното интернет пространство, следва да се разглежда като „пренасяне на сигнали“ или такова „пренасяне на сигнали“ представлява едва изпращането на тези пакети данни по интернет, което се извършва от доставчиците на (достъп до) интернет?
- б) Трябва ли тази характеристика по-специално да се тълкува в смисъл, че изпращането на имейли, разпаднали се на пакети данни, чрез общо достъпното интернет пространство, извършвано от доставчици на (достъп до) интернет, може да се вмени в отговорност на доставчика на имейл услугата, така че да се смята, че той да доставя услуга, която се състои в „пренасяне на сигнали“? При какви условия е възможно такова вменяване на отговорност?
- в) В случай че доставчикът на такава имейл услуга сам пренася сигналите или във най-малкото може да му бъде вменена отговорност за пренасянето на сигнали от доставчиците на (достъп до) интернет, може ли тази характеристика по-специално да се тълкува в смисъл, че независимо от възможните допълнителни функции на услугата — като редактиране, съхраняване и подреждане на имейли или управление на данните за контакт — и независимо от положените от доставчика усилия за технологичното развитие на отделни функции, услугата имейл се състои също „изцяло или главно“ в пренасяне на сигнали, тъй като при функционално разглеждане от гледна точка на потребителите на преден план е комуникационната функция на услугата?

2. В случай че характеристиката, посочена в точка 1, може да се тълкува в смисъл, че по принцип не обхваща интернет базираната имейл услуга, която се предоставя чрез общо достъпното интернет пространство и самата тя не осигурява интернет достъп, може ли въпреки това, по изключение, да бъдат изпълнени условията на тази характеристика, ако доставчикът на такава услуга използва едновременно някои свои електронни съобщителни мрежи, които са свързани с интернет и които най-малкото могат да бъдат използвани за целите на имейл услугата? При какви условия е възможно това?
3. Как следва да се тълкува характеристиката „обикновено срещу заплащане“, посочена в член 2, буква в) от Рамкова директива 2002/21/ЕО?
- а) Изисква ли характеристиката по-специално заплащане на такса от потребителите, или заплащането може да се състои в предоставянето на друга насрещна престация от потребителите, от която доставчикът на услугата има икономически интерес, например когато потребителите активно предоставят на разположение лични или други данни или когато тези данни се регистрират от доставчика на услугата по друг начин по време на използването ѝ?
- б) Изисква ли характеристиката по-специално заплащането непременно да бъде извършвано от ползвателя на услугата, или е достатъчно услугата да бъде финансирана отчасти или изцяло от трето лице, например, чрез включена реклама на уебсайта на доставчика на услугата?
- в) Отнася ли се в този контекст понятието „обикновено“ по-специално до обстоятелствата, при които доставчикът на услугата доставя услугата, или това обстоятелство се отнася до обстоятелствата, при които по принцип се предоставят идентични или сравними услуги?

⁽¹⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, 2002 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 20 март 2018 г. —
Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria
Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea**

(Дело C-205/18)

(2018/C 211/18)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Pitești

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Ответник: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Преюдициален въпрос

Следва ли член 114, трета алинея ДФЕС, членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, както и разпоредбите на Рамкова директива 89/391/ЕИО ⁽¹⁾ и на последващите специални директиви да се тълкуват в смисъл, че не допускат въвеждането от държава членка на срокове и процедури, които лишават от достъп до правосъдие по отношение на определянето на вида труд като труд при специфични условия, като вследствие на това на новоназначените работници не се признава правото на безопасен и здравословен труд, произтичащо от признаването на тези условия съгласно националните разпоредби?

⁽¹⁾ Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88)

Преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel (Белгия), постъпило на 29 март 2018 г. — Zubair Naqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

(Дело C-233/18)

(2018/C 211/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Zubair Naqbin

Ответник: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 20, параграфи 1 — 3 от Директивата ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че изчерпателно урежда случаите, в които може да бъде ограничена или отнета възможността за ползване на материалните условия на приемане, или от член 20, параграфи 4 и 5 следва, че правото на получаване на тези услуги може да бъде отнето и като санкция за сериозни нарушения на правилника на центровете за настаняване или за поведение, свързано с прояви на сериозно насилие?
- 2) Следва ли член 20, параграфи 4 и 5 да се тълкува в смисъл, че преди приемането на решение за ограничаване или отнемане на възможността за ползване на материалните условия на приемане или за налагане на санкции и в рамките на тези решения държавите членки трябва да определят необходимите мерки за гарантиране на правото на достоен стандарт на живот за времето на лишаването, или тази разпоредба може да бъде спазена чрез система, при която след постановяване на решението относно ограничаване или отнемане на възможността за ползване на материалните условия за приемане се проверява дали на лицето, до което се отнася решението, се осигурява достоен стандарт на живот и евентуално в този момент се вземат коригиращи мерки?
- 3) Следва ли член 20, параграфи 4 — 6 във връзка с членове 14, 21, 22, 23 и 24 от Директивата, както и с членове 1, 3, 4 и 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че мярка или санкция за временно (или окончателно) лишаване от правото на ползване на материалните условия на приемане е възможна по отношение на ненавършили пълнолетие лица и по-специално по отношение на непридружени ненавършили пълнолетие лица или такава мярка или санкция е невъзможна?

⁽¹⁾ Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 96).

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 5 април 2018 година — „УниКредит Лизинг“ ЕАД / Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София при Централно управление на НАП

(Дело C-242/18)

(2018/C 211/20)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „УниКредит Лизинг“ ЕАД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София при Централно управление на НАП

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбата на чл.90, § 1 от Директива 2006/112/ЕС ⁽¹⁾ относно общата система на ДДС позволява ли при разваляне на договор за финансов лизинг намаляване на данъчната основа и възстановяване на ДДС, *начислен с влязъл в сила ревизионен акт*, върху данъчна основа, представляваща сумата от месечните лизингови вноски за целия срок на договора?
2. Ако отговорът на първия въпрос е положителен, в случай на разваляне на договор за лизинг поради частично неплащане на дължимите лизингови вноски, на коя от хипотезите на чл.90, § 1 от Директивата може да се позове лизингодателят срещу държава членка, за да получи намаление на данъчната основа на данъка върху добавената стойност с размера на дължимите, но неплатени вноски за периода от спиране на плащането до момента на развалянето на договора, след като последното няма ретроактивно действие и това е потвърдено с клауза от самия договор?
3. Тълкуването на чл.90, § 2 от Директивата за ДДС позволява ли да се заключи, че в случай като настоящия е налице дерогация от § 1 на същата норма на Съюза?
4. Тълкуването на чл.90, § 1 от Директивата за ДДС позволява ли да се приеме, че използваното в разпоредбата понятие за разваляне обхваща случая, при който в рамките на договор за финансов лизинг без опция лизингодателят вече не може да иска от лизингополучателя плащане на лизинговите вноски, тъй като е развалил договора за лизинг поради неизпълнението му от страна на лизингополучателя, *но съгласно договора има право на обезщетение в размер на всички неизплатени лизингови вноски, които ще станат изискуемти до края на срока на лизинга?*

⁽¹⁾ ОВ 2006, L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 12 април 2018 г. — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-254/18)

(2018/C 211/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Ответници: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на членове 6 и 16 от Директива 2003/88/ЕО от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че предвиждат гъвкаво определен референтен период или че оставят свобода на държавите членки да го уредят като гъвкав или фиксиран период?

- 2) В случай че тези разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че предвиждат гъвкав референтен период, може ли посочената в член 17 възможност за дерогация на член 16, буква б) да се отнася не само до продължителността на референтния период, но и до неговото гъвкаво определяне?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 19 април 2018 г. — UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-270/18)

(2018/C 211/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: UPM France

Ответници: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 21, параграф 5, трета алинея от Директива [2003/96] ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че освобождаването, което те позволяват на държавите членки да предоставят на дребните производители на електроенергия, доколкото облагат с данък енергийните продукти, използвани за производството на тази електроенергия, може да произтича от ситуация като тази, описана в точка 7 от настоящото решение за периода преди 1 януари 2011 г., през който Франция, както ѝ позволява Директивата, все още не е въвела вътрешния данък върху крайното потребление на електроенергия, нито вследствие на това, освобождаване от този данък в полза на дребните производители?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, как трябва да се съотнасят разпоредбите на член 14, параграф 1, буква а) и на член 21, параграф 5, трета алинея от Директивата за дребните производители, които консумират произвежданата от тях електроенергия за нуждите на дейността си? По-конкретно, предполагат ли те минимално данъчно облагане, произтичащо било от облагането на електроенергията, произведена с освобождаване от данък на използвания природен газ, било с освобождаване от данък върху производството на електроенергия, като държавата тогава е длъжна да облага с данък използвания природен газ?

⁽¹⁾ Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 2003, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Sigma Orionis/REA

(Дело T-47/16) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Спиране на плащанията по договор за отпускане на безвъзмездни средства в резултат от финансов одит — Искане за заплащане на дължимите от REA суми във връзка с изпълнението на договор за отпускане на безвъзмездни средства)

(2018/C 211/23)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Sigma Orionis SA (Валбон, Франция) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Изпълнителна агенция за научни изследвания (REA) (представители: S. Payan-Lagrou и V. Canetti, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Предмет

Искане на основание член 272 ДФЕС за осъждането на REA да плати на ищеца дължимите суми по договор за отпускане на безвъзмездни средства, сключен по линия на Рамковата програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Sigma Orionis SA да заплати съдебните разходи, включително по обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 98, 14.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Sigma Orionis/Комисия

(Дело T-48/16) ⁽¹⁾

(Клауза за подсъдност — Седма рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007 — 2013 г.) и рамковата програма за изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Спиране на плащанията и прекратяване на договорите за субсидиране след финансов одит — Искане за плащане на сумите, дължими от Комисията при изпълнението на договорите за субсидиране — Извъндоговорна отговорност)

(2018/C 211/24)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Sigma Orionis SA (Valbonne, Франция) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Dintilhac и M. Siekierzyńska)

Предмет

От една страна, искане на основание член 272 ДФЕС за осъждане на Комисията да изплати на ищеца дължимите суми по договорите, сключени в рамките на Седма рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013 г.) и на рамковата програма за изследвания и иновации „Хоризонт 2020“, и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за поправяне на вредите, които ищещът твърди, че е претърпял в резултат от нарушението от страна на Комисията на поетите от нея задължения.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля иска.*
- 2) *Осъжда Sigma Orionis SA да заплати съдебните разноски, включително и свързаните с обезпечителното производство.*

⁽¹⁾ ОВ С 98, 14.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Grizzly Tools/Комисия

(Дело T-168/16) ⁽¹⁾

(Защита на здравето и безопасността на потребителите и работниците — Директива 2006/42/ЕО — Предпазна клауза — Национална мярка за забрана на пускането на пазара на машина за миене под налягане — Съществени изисквания по отношение на безопасността и здравето — Решение на Комисията, с което мярката е обявена за основателна — Задължение за мотивиране — Равно третиране)

(2018/С 211/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Grizzly Tools GmbH & Co.KG (Гросостхайм, Германия) (представител: Н. Fischer, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално G. Zavvos и К. Petersen, впоследствие К. Petersen)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/175 на Комисията от 8 февруари 2016 година относно мярка, предприета от Испания съгласно Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, за забрана на пускането на пазара на тип машина за миене под налягане (ОВ L 33, 2016 г., стр. 12)

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Grizzly Tools GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 270, 25.7.2016 г.

Решение на Общия съд от 2 май 2018 г. — Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer)

(Дело T-428/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ALPINEWELTEN Die Bergführer“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/С 211/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Бергхюлен, Германия) (представител: Т.-С. Leisenberg, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek и A. Söder)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 25 април 2017 г. (преписка R 1339/2016-1) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „ALPINEWELTEN Die Bergführer“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co.KG да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 277, 21.8.2017 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Laboratoires Majorelle/EUIPO — Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Дело T-429/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „LABORATOIRES MAJORELLE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „MAJORELLE“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — По-ранни марки — Разделяне на заявката за марка — Член 44, параграф 6 от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 50, параграф 6 от Регламент 2017/1001])

(2018/С 211/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Laboratoires Majorelle (Париж, Франция) (представител: G. Odinot, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Jardin Majorelle (Маракеш, Мароко)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 12 май 2017 г. (преписка R 1238/2016-5) относно производство по възражение между Jardin Majorelle и Laboratoires Majorelle

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Laboratoires Majorelle да заплатят съдебните разходи.*

(¹) ОВ С 309, 18.9.2017 г.

Жалба, подадена на 16 март 2018 г. — Talanton/Комисия

(Дело T-195/18)

(2018/С 211/28)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподатели: Talanton, Anonimi Emporiki — Simvouleftiki — Ekpaideftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Палео Фалиро, Гърция) (представител: K. Damis, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да назначи експертиза относно недостатъците при проверката, извършена за сметка на ответника,
- да установи, от една страна, че а) дебитно известие № 3241801228, изпратено на жалбоподателя на 15 януари 2018 г., с което ответникът иска връщането на 481 835,56 EUR по договор за изработка FP7-215952 PERFORM въз основа на констатациите от одит № 11-BA135-006, представлява нарушение на неговите договорни задължения, тъй като допустимите разходи за въпросния договор възлизат на 605 217 EUR, от които 490 711 EUR са финансово участие на Съюза, и тъй като жалбоподателят трябва да върне на ответника сумата 21 171 EUR, а не сумата 481 835,56 EUR, и, от друга страна, че б) дебитно известие № 3241801229, изпратено на жалбоподателя на 15.1.2018 г., с което ответникът иска да се върне сумата 29 694,10 EUR като обезщетение, представлява съответно нарушение на неговите договорни задължения.

Основания и основни доводи

В подкрепа жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание — относно наличието на добросъвестно изпълнение на договора и забраната за неправомерното прилагане на клаузите на договора:

- жалбоподателят твърди, че ответникът нарушил принципа на добросъвестност, доколкото предвидената проверка е бил извършена неправомерно от трето лице, което не е част от персонала на определения от ответника изпълнител или от изрично одобрените от нея негови подизпълнители, по отношение на което при извършването на проверката са възникнали въпроси във връзка с безпристрастността, тъй като е действало неправомерно.

2. Второ основание — относно арбитражната клауза:

- жалбоподателят е представил достатъчно алтернативни доказателства, които включват клетвени декларации, относими писма на персонала на жалбоподателя, документни, представени в хода на етапа на изпълнение, които никога не са били оборени и които ответникът не е взел в предвид,
- жалбоподателят излага подробно тридесет и девет причини, поради които докладът от проверката е неточен, съдържа недостатъци, недостоверен е и води до неправилни заключения.

Иск, предявен на 20 март 2018 г. — Fersher Developments и Lisin/Комисия и ЕЦБ

(Дело T-200/18)

(2018/C 211/29)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Fersher Developments LTD (Никозия, Кипър) и Vladimir Lisin (представител: R. Nowinski, Barrister)

Ответници: Европейска комисия и Европейска централна банка

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди Европейския съюз да поправи претърпените от ищците вреди, резултат от приемането и прилагането на Меморандума за разбирателство относно специфичните условия на икономическата политика, в размерите, посочени в исковата молба или в размери, каквито Общият съд прецени, че се дължат на ищците,
- да осъди Европейския съюз да заплати съдебните разноски, направени във връзка с предявяването на този иск.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-161/15, *Brinkmann (Steel Trading) и др./Комисия и ЕЦБ*.

Иск, предявен на 23 март 2018 г. — Nessim Daoud и др./Съвет и др.

(Дело T-208/18)

(2018/C 211/30)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Magdy Milad Nessim Daoud (Блейнвил, Канада), Larsennar Ltd (Тортола, Британски Вирджински острови) и Maxim Zakharchenko (Никозия, Кипър) (представители: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris и C. Velaris, lawyers, A. Robertson, QC и G. Rothschild, barrister)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа (представявана от Съвета на Европейския съюз) и Европейски съюз (представяван от Европейската комисия)

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди ответниците да им заплатят сумите, посочени в таблицата, приложена към исковата молба, ведно с лихвата, считано от 26 март 2013 г., до постановяването на решението на Общия съд,

или при условията на евентуалност:

- да приеме за установено, че ответниците носят извъндоговорна отговорност и да определи процедурата, която трябва да се следва, за да се установят претърпените от ищите реални подлежащи на възстановяване загуби,

и във всеки случай:

- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски, направени от ищите в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищите излагат две основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-147/18, *APG Intercon и др./Съвет и др.*

Жалба, подадена на 27 март 2018 г. — Briois/Парламент

(Дело T-214/18)

(2018/C 211/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Франция) (представител: F. Wagner, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент от 6 февруари 2018 г. по искането за снемане на имунитета на Steeve Briois 2017/2221(IMM) за приемане на доклада на комисията по правни въпроси A8-0011/2018 ,
- да осъди Европейския парламент да плати на Steeve Brios сумата от 35 000 EUR като обезщетение за претърпените неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да плати на Steeve Brios сумата от 5 000 EUR за възстановяване на подлежащи на възстановяване съдебни разноски,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски пред настоящата инстанция.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на член 8 от Протокол № 7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (наричан по-нататък „Протокола“), доколкото изявлението на г-н Briois, довело до наказателно преследване в неговата държава членка по произход, представлявало мнение, изразено при упражняването на неговите парламентарни функции по смисъла на тази разпоредба.
2. Второто основание е изведено от нарушението на член 9 от Протокола, доколкото Парламентът не се е съобразил както с буквата, така и с духа на тази разпоредба, като е приел решението за снемане на имунитета на г-н Briois и по този начин го е опорочил с нищожност.

3. Третото основание е изведено от нарушението на принципите на равно третиране и на добра администрация.

На първо място, жалбоподателят счита, че Парламентът е нарушил принципа на равенство спрямо него в сравнение с депутати, които се намират в положения, ако не идентични, най-малкото сходни, и така вследствие на това е нарушил принципа на добра администрация, който предполага задължение за компетентната институция да разгледа грижовно и безпристрастно всички релевантни елементи на конкретния случай.

На второ място, жалбоподателят счита, че съвкупност от улики позволява да се направи извода за очевиден случай на *fumus persecutionis* спрямо него.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушението на правото на защита, доколкото правата на жалбоподателя и принципа на състезателност не били зачетени в достатъчна степен с изслушването му пред правната комисия. Така жалбоподателят изтъква, че фактът, че не е бил поканен да се изкаже относно снемането на неговия имунитет пред пленарния състав бил не само в разрез с общите принципи на правото, но и в противоречие с обикновеното благоразумие и с повечето парламентарни практики.

Жалба, подадена на 27 март 2018 г. — QВ/ЕЦБ

(Дело T-215/18)

(2018/C 211/32)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: QВ (представител: L. Levi, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,

вследствие на което

— да отмени оценителния доклад за 2016 г. и решението от 23 май 2017 г., връчено на 28 юни 2017 г., с което на жалбоподателя се отказва увеличение на заплатата,

— ако е необходимо, да отмени решението от септември 2017 г. и имплицитното решение, с които съответно се отхвърлят искането на жалбоподателя за преразглеждане и жалбата му по административен ред,

— да осъди ответника да изплати обезщетение за неимуществените вреди, определено по справедливост на 15 000 EUR,

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първо — нарушение на Насоките относно оценяването и на процедурата за годишно преразглеждане на заплатите и премиите (ASBR), нарушение на принципа на правната сигурност и неизпълнение на задължението за полагане на грижа, които ответникът допуснал, като приел оценителния доклад за 2016 г. (наричан по-нататък „спорният оценителен доклад“). Жалбоподателят в частност излага следните оплаквания:

— спорният оценителен доклад бил изготвен от служител на ГД „Човешки ресурси“, а не от оценяващите,

- спорният оценителен доклад бил приет, след като процедурата за оценяване на жалбоподателя вече е била окончателно приключена,
 - периодът, обхванат от спорния оценителен доклад, бил твърде кратък за годишна оценка,
 - спорният оценителен доклад не служел за подобряване на резултатите.
2. Второ — явна грешка, опорочаваща спорния оценителен доклад, доколкото, от една страна, оценката била основана отчасти на незавършена поради отпуск по болест задача, и от друга страна, дадена от друг управител положителна оценка била неправилно обсъдена и съответно омаловажена от оценяващите, които освен това не взели предвид поставените цели.
 3. Трето — решението от 23 май 2017 г., с което на жалбоподателя е отказано увеличение на заплатата (наричано по-нататък „решението ASBR“), се основавало на незаконосъобразен оценителен доклад.
 4. Четвърто — решението ASBR не било взето от компетентния орган, тъй като било взето от лице, което било временно назначено за 6 месеца и нямало необходимите правомощия, за да вземе въпросното решение.
 5. Пето — редица явни грешки, опорочаващи решението ASBR, доколкото в същото не било отчетено незадоволително изпълнение на задълженията към момента на вземането му.
 6. Шесто — нарушение на Насоките ASBR и на процедурата ASBR, както и нарушение на член 41 от Хартата, тъй като решението ASBR не било мотивирано.

Жалба, подадена на 28 март 2018 г. — Pozza/Парламент

(Дело T-216/18)

(2018/С 211/33)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Geoffray Pozza (Waldbillig, Люксембург) (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да постанови решение, с което
 - да отмени решението да не му се изплащат повече надбавките за експатриране, считано от 1 май 2017 г.;
 - да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на член 4, параграф 1, буква а) от Приложение VII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, доколкото Парламентът е дал погрешно тълкуване на тази разпоредба с приемането на решението на жалбоподателя да не се изплащат повече надбавките за експатриране.

2. Второто основание е изведено от липсата на компетентност на Парламента за приемане на обжалваното решение, доколкото прехвърлянето в друга институция на длъжностно лице не представлявало ново назначаване и вследствие на това Парламентът не можел да се възползва от прехвърлянето на жалбоподателя, за да определи за втори път правото му на надбавки за експатриране.
3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, както и на предходното решение на Сметната палата за определяне на правата на жалбоподателя, доколкото всеки административен акт, приет от институция, се ползвал с презумпция за законност и доколкото в случая предходното решение на Сметната палата е дало правни очаквания на жалбоподателя за запазването на надбавките за експатриране за времето, през което продължава да работи в Люксембург.

Жалба, подадена на 28 март 2018 г. — DK/ЕСВД

(Дело T-217/18)

(2018/C 211/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: DK (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да постанови решение, с което
 - да отмени решението от 23 май 2017 г. за налагане на дисциплинарно наказание, с което нетният размер на пенсията му за осигурителен стаж и възраст се намалява с 20 %, тоест удържа от 1 015 EUR на месец, до 30 септември 2025 г. на основание член 9, параграф 2 от Приложение IX към Правилника;
 - при условията на евентуалност, да осъди ЕСВД да плати на жалбоподателя сума, определена ex aequo et bono, като обезщетение за претърпените вреди;
 - при всички случаи да осъди ЕСВД да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от явни грешки в преценката, от които е опорочено обжалваното решение, доколкото, от една страна, ОН взел предвид вредата, която жалбоподателят е нанесъл на всички институции, която обаче вече е била поправена, и от друга страна, продължителността на наложеното дисциплинарно наказание била произволна, тъй като била определена спрямо законоустановената пенсионна възраст на жалбоподателя.
2. Второто основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, от което било опорочено обжалваното решение поради незаконното неотчитане на изтеклото време, на нарушението на член 25 от Приложение IX към Правилника в хода на наказателното производство, както и от невземането предвид на семейното положение на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия

(Дело T-254/18)

(2018/С 211/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Пекин, Китай) и 9 други предприятия (представители: R. Antonini, E. Monard и B. Maniatis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/140 на Комисията от 29 януари 2018 година за налагане на окончателно антидъмпиново мито и окончателно събиране на наложеното временно мито върху вноса на някои чугунени изделия с произход от Китайската народна република и за прекратяване на разследването относно вноса на някои чугунени изделия с произход от Индия (ОВ L 25, 2018 г., стр. 6), доколкото се отнася до СССМЕ, отделните дружества и засегнатите членове и
- да осъди Комисията за да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. С първото основание се твърди, че Европейската комисия е нарушила член 3, параграф 2, член 3, параграф 3, член 3, параграф 5, член 3, параграф 6, член 3, параграф 7 и член 17, параграф 2 от основния регламент и принципа на добра администрация, *inter alia* като използва ненадеждни данни за вноса, ненадеждни данни за макроикономическата вреда и ненадеждни данни за рентабилността и като не позволява на други заинтересовани страни да представят становища относно окончателния подбор на извадката с производителите от Съюза.
2. С второто основание се твърди, че Комисията е нарушила член 3, параграф 6 и член 3, параграф 7 от основния регламент, *inter alia* като не е взела предвид липсата на съвпадение във времето и като не се е уверила, че причинената от други фактори вреда не се дължи на вноса от Китай.
3. С третото основание се твърди, че Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателите и член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1—3, член 20, параграф 2 и член 20, параграф 4 от основния регламент, *inter alia* като отказва да предостави какъвто и да е достъп до изчислението на вредата, въздействието върху цените и изчислението на равнището на отстраняване на вредата и до определянето на нормалната стойност, като дори отказва да предостави поисканите данни в обобщен вид и като не разгласява друга релевантна информация, въпреки че многократно е била помолена да стори това.
4. С четвъртото основание се твърди, че като не е взела предвид всички характеристики на контролните номера на продукта в сравнението си на цените, като не е предоставила необходимата информация във връзка с характеристиките на продукта, различни от отразените в контролните номера на първоначалния продукт, и като е отхвърлила погрешно искането да се направят корекции на нормалната стойност при разглеждане на нередностите вследствие на ниския обем на производство в Индия, Комисията е нарушила член 2, параграф 10, член 3, параграф 2, буква а), член 3, параграф 3 и член 9, параграф 4 от основния регламент и принципа на добра администрация.

5. С петото основание се твърди, че като е увеличила нормалната стойност за косвените данъци, Комисията е нарушила член 2, параграф 10, буква б) и член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.
6. С шестото основание се твърди, че като се позовава на данни само на един индийски производител за определянето на разходите за продажба, общите и административните разходи („ПОАР“) и печалбата, използвана за формираната нормална стойност, вместо да използва цялата релевантна информация, налична във връзка с държавата аналог, Комисията е нарушила член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

Определение на Общия съд от 16 април 2018 г. — UN/Комисия

(Дело T-676/17) ⁽¹⁾

(2018/C 211/36)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 27.11.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG